

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0304/2012

4.10.2012

ДОКЛАД

относно „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“
(2012/2040(INI))

Комисия по икономически и парични въпроси

Докладчик: Sampo Terho

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	17
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ.....	20
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ.....	25

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“

(2012/2040(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 26 и 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Зелената книга на Комисията от 11 януари 2012 г., озаглавена „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“ (COM(2011)0941, наричана по-долу „Зелената книга“),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 11 януари 2012 г., озаглавено „Съгласувана уредба за повишаване на доверието в цифровия единен пазар за електронната търговия и интернет услугите“ (COM(2011)0942),
- като взе предвид обществената консултация относно Зелената книга, организирана от Комисията от 11 януари до 11 април 2012 г.,
- като взе предвид конференцията относно картови, мобилни и интернет плащания, организирана от Комисията на 4 май 2012 г.,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 година за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009¹,
- като взе предвид информационния бюлетин от март 2012 г. относно прилагането на разпоредбите за конкуренцията в сектора на плащанията, съставен от подгрупата по банкиране и плащания на Европейската мрежа по конкуренция²,
- като взе предвид препоръките на Европейската централна банка от април 2012 г. относно сигурността на интернет плащанията³,
- като взе предвид отговора на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) от 11 април 2012 г. на общественото допитване на Комисията относно Зелената книга „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“⁴,

¹ ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22.

² http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/information_paper_payments_en.pdf.

³ <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recommendationsforthesecurityofinternetpaymentsen.pdf>.

⁴ http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2012/12-04-11_Mobile_Payments_EN.pdf

- като взе предвид работния документ на Европейския икономически и социален комитет от 22 май 2012 г. относно Зелената книга (INT/634),
 - като взе предвид решението на Комисията от 24 юли 2002 г. във връзка с производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП по дело № COMP/29.373 — Visa International¹,
 - като взе предвид решението на Комисията от 19 декември 2007 г. във връзка с производство по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП по дела № COMP/34.579 — MasterCard, COMP/36.518 — EuroCommerce и COMP/38.580 — Търговски карти²,
 - като взе предвид решението на Общия съд от 24 май 2012 г. по делото MasterCard и други срещу Комисията³,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становището на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0304/2012),
- А. като има предвид, че европейският пазар за картови, интернет и мобилни плащания понастоящем е все още фрагментиран от националните граници и само няколко големи участници могат да бъдат приети от търговците и да осъществяват дейност на трансгранично ниво,
- Б. като има предвид, че доминиращата позиция на два неевропейски доставчика на услуги за картови плащания може да доведе до прекомерни и неоправдани такси както за потребителите, така и за търговците, при което техните съответни банки (така наречените издаващи и акцептиращи банки) се възползват от това положение, както се посочва от Комисията в Зелената книга,
- В. като има предвид, че развитието и по-широкото използване на картови, мобилни и интернет плащания би могло също така да подпомогне растежа на електронната търговия в Европа по отношение на размера и многообразието,
- Г. като има предвид, че делът и разновидностите на интернет и мобилните плащания непрекъснато нарастват в Европа и в световен мащаб,
- Д. като има предвид, че поради техническия напредък системите за картови плащания могат постепенно да бъдат заменени от други електронни и мобилни начини на плащане,
- Е. като има предвид, че Зелената книга не разглежда въпроса за разходите за плащанията в брой или с чек и социалните въздействия от тях в сравнение с

¹ ОВ L 318, 22.11.2002 г., стр. 17.

² http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/34579/34579_1889_2.pdf; резюме на решението, публикувано в ОВ С 264, 6.11.2009 г., стр. 8.

³ Дело T-111/08 MasterCard и други срещу Комисията, все още недокладвано.

картовите, интернет и мобилните плащания, като по този начин възпрепятства сравнителния анализ на икономическите и социалните разходи за плащанията в брой или с чек и социалните въздействия от тях,

- Ж. като има предвид, че настоящият бизнес модел за картови плащания позволява прекомерни равнища на многостранните такси за обмен (МТО), които понякога изглежда, че надвишават реалните разходи за финансиране на системата, и които представляват сериозна пречка за конкуренцията на пазара за плащания,
- З. като има предвид, че трансграничното акцептиране е възможност, която в момента съществува само за ограничен брой участници, и като има предвид, че тази мярка би могла да разшири възможностите за избор на търговците и по този начин да увеличи конкуренцията и да намали разходите на потребителите,
- И. като има предвид, че в някои държави членки допълнителните такси за използване на картови плащания не са разрешени, но се прилагат широко в други, и като има предвид, че прекомерните допълнителни такси са в ущърб на потребителите, тъй като доставчиците на платежни услуги често не предлагат методи за плащане, алтернативни на методите с допълнителни такси,
- Й. като има предвид, че рамката на единната зона за плащания в евро (SEPA) за разплащателни карти изисква клиентите да могат „да използват карти с общо предназначение за извършване на плащания и за теглене на пари в брой в евро на цялата територия на SEPA със същата лекота и удобство, както в собствената си държава. Не следва да съществуват никакви различия, независимо от това дали те използват своята карта (или своите карти) в собствената си държава или някъде другаде в рамките на SEPA. Занапред не следва да съществуват картови схеми с общо предназначение, които да са предназначени изключително за ползване в една държава, нито картови схеми, предназначени изключително за трансгранично ползване в рамките на SEPA“,
- К. като има предвид, че може да се очаква успешното преминаване към SEPA да даде тласък на развитието на иновативни общоевропейски средства за плащане,

Различните методи на плащане

1. приветства Комисията за представянето на Зелената книга, счита, че съображенията и въпросите, поставени в нея, са особено значими, и напълно приема изброените цели за постигане на по-голяма конкуренция, по-голям избор, повече иновации и по-голяма сигурност при плащанията, както и на по-високо доверие от страна на клиентите;
2. изразява съгласие с Комисията, че е необходимо да се прави разграничение между три различни продуктови пазара в сферата на четиристранните банкови картови системи: първо, пазар, на който различните картови системи се конкурират, за да привличат финансовите институции като свои издаващи или акцептиращи клиенти; след това, първи пазар „надолу по веригата“, в рамките на който издаващите банки се конкурират за клиентелата на притежателите на банкови карти („пазарът на издаване“); и накрая, втори пазар „надолу по веригата“, в рамките на който

акцептиращите банки се конкурират за клиентелата на търговците („пазарът на акцептиране“), и счита също, че следва да се подобри свободната конкуренция на всеки пазар;

3. отбелязва значението на пазарно ориентираното саморегулиране в сътрудничество между всички заинтересовани страни, но признава, че саморегулирането може да не постигне желаните резултати в приемливи срокове поради конфликти на интереси; очаква от Комисията да внесе необходимите законодателни предложения, за да се подпомогне осигуряването на истинска SEPA за картови, интернет и мобилни плащания, и отбелязва в тази връзка значението на предстоящото преразглеждане на Директивата относно платежните услуги;
4. подчертава необходимостта от ясна и комплексна визия за SEPA за картови, интернет и мобилни плащания и от осигуряване на необходимите насоки и срокове за гарантиране на основната цел — заличаването на всякаква разлика между трансгранични и национални плащания;
5. подчертава необходимостта от преминаване към системи за клиринг и сетълмент в реално време, което вече е постижимо технически и се използва при някои плащания, и подчертава, че преминаването към икономика в реално време следва да бъде важна цел за цялата SEPA, както и че усъвършенстваната междубанкова система, оперираща в реално време, трябва да обхваща цялата SEPA;
6. счита поради това, че всички национални схеми за картови, мобилни и интернет плащания следва да се слоят или да се превърнат в общоевропейска схема, съответстваща на изискванията на SEPA, така че всички картови, мобилни и интернет плащания да бъдат приемани навсякъде в SEPA, и счита, че Комисията следва да предложи необходим срок за този преход;
7. отбелязва, че всички терминали следва да могат да приемат всички карти и да отговарят на изискванията за оперативна съвместимост и че поради това всички технически пречки, произтичащи от разлики в изискванията за функционалност и сертифициране на терминалите, следва да бъдат отстранени, тъй като общите стандарти и правила, както и стандартизираният софтуер за терминали, ще повишат конкуренцията;
8. счита, че подходът на саморегулиране на интегрирания европейски пазар за плащания не е достатъчен; призовава Комисията да предприеме законодателни действия, за да гарантира сигурност при плащанията, лоялна конкуренция, финансово приобщаване, защита на личните данни и прозрачност за потребителите;
9. призовава Комисията да реформира управлението на SEPA, за да се гарантира, че процесът на вземане на решения е демократичен, прозрачен и служи на обществените интереси; отбелязва, че това изисква по-активна и водеща роля на Комисията и Европейската централна банка (ЕЦБ) в управлението на SEPA, както и балансирано представяне на всички съответни заинтересовани страни във всички вземащи решения структури и изпълнителни органи на SEPA, като се гарантира достатъчно участие на крайните потребители;

10. изразява загриженост относно всяко необосновано стриктно регулиране на пазарите за интернет и мобилни плащания на този етап, тъй като тези методи на плащане все още са в процес на развитие; счита, че съществува риск всяка регулаторна инициатива в тази област да постави неоправдан акцент върху вече съществуващите платежни инструменти, като по този начин могат да се възпрат иновациите и да се стигне до изкривяване на пазара, преди да се е развил; приканва Комисията да възприеме подходящ подход спрямо всякакви бъдещи методи на плащане в бъдещо предложение, като гарантира високо ниво на защита на потребителите, особено на уязвимите потребители;
11. посочва, че макар че електронните плащания играят все по-важна роля в Европа и по света, продължават да съществуват сериозни пречки за изграждането на напълно и ефективно интегриран, конкурентоспособен, иновативен, безопасен, прозрачен и ориентиран към потребителите единен европейски цифров пазар по отношение на тези форми на разплащане;
12. отбелязва, че в настоящата криза е съществено да се предприемат действия за засилване на икономическия растеж и създаването на работни места и за ново стимулиране на потреблението, че цифровият пазар предоставя голяма възможност за постигане на тези цели, но за това Европейският съюз трябва да бъде в състояние да установи изцяло цифров вътрешен пазар, и че е жизнено важно да се премахнат съществуващите бариери, от една страна, и да се повиши доверието на потребителите, от друга; счита в тази връзка, че съществуването на неутрален и безопасен европейски единен пазар за картови, интернет и мобилни плащания, улесняващ свободната конкуренция и иновациите, е от съществено значение за постигането на истински единен цифров пазар и би могло да допринесе в значителна степен за повишаване доверието на потребителите;
13. отбелязва, че разработването на прозрачни, безопасни и ефективни системи за плащане на европейския цифров пазар е от съществено значение за гарантиране на истинска цифрова икономика и улесняване на трансграничната електронна търговия;
14. посочва, че една безопасна, внушаваща доверие и прозрачна европейска рамка за електронни плащания е от съществено значение за стартирането на цифров единен пазар; набляга на важността на информационните кампании за осведомеността на потребителите относно вариантите, налични на пазара, и условията и изискванията за безопасни електронни плащания и счита, че следва да се организират такива кампании на равнището на ЕС, също и с цел да се преодолеят често неоснователните притеснения относно тези форми на разплащане; счита, че в това отношение ориентираните към потребителите центрове за контакт биха повишили доверието в дистанционните плащания;
15. подчертава, че във връзка с това следва да бъдат взети мерки за прекратяване на честата дискриминация срещу някои европейски потребители, чиито плащания за трансгранични онлайн трансакции не се приемат заради държавата, от която са направени;
16. изразява съжаление, че в настоящата ситуация повечето разходи за плащания не са

прозрачни, като изтъква, че тези, които не използват скъпи методи на плащане, все пак покриват разходите по тях; припомня, че всеки начин на плащане е свързан с разходи; поради това приканва Комисията да разгледа в бъдеще разходите, особеностите и социалните въздействия на плащанията в брой и с чек за всички участници на пазара и потребители в сравнение с други методи на плащане; припомня, че всички европейци следва да имат достъп до основни банкови услуги; подчертава, че в светлината на важността, ефективността и задоволителността на действащите понастоящем стандарти в Европа се предприемат действия за установяване на общи технически стандарти;

Стандартизация и оперативна съвместимост

17. счита, че по-нататъшната работа върху общи технически стандарти, основани на отворен достъп, би подобрила конкурентоспособността на европейската икономика и функционирането на вътрешния пазар, а също така би насърчила оперативната съвместимост и би внесла преимущества, свързани със сигурността, под формата на общи стандарти за сигурност, от полза както за потребителите, така и за търговците;
18. отбелязва, че повечето стандарти за интернет и мобилни плащания следва да бъдат същите, както за настоящите плащания в SEPA, но че са необходими нови стандарти за сигурност и идентификация на потребителите и за осигуряване на междубанкова онлайн доставка в реално време, и подчертава, че разработването на нови стандарти не е достатъчно, и че координираното изпълнение е поне също толкова важно;
19. подчертава, че стандартизацията не следва да поставя прегради пред конкуренцията и иновациите, а напротив, следва да премахва пречките, за да осигури равни условия за всички страни; поради това препоръчва стандартите да бъдат отворени, за да се насърчат иновациите и конкуренцията на пазара, тъй като установяването на единен или затворен стандарт би ограничило развитието на пазара и иновациите, би наложило непропорционално ограничение и не би допринесло за постигането на равнопоставени условия на конкуренция; отбелязва обаче антитръстовото разследване на Комисията на процеса на стандартизация на плащанията по интернет (електронни плащания), предприет от Европейския платежен съвет (ЕПС);
20. отбелязва, че по същество всички платежни трансакции съдържат един и същ вид данни, и подчертава, че следва да съществува безопасно предаване на данни за всяко плащане, позволяващо напълно автоматизирана обработка в реално време, и вижда предимствата на използването на еднакъв формат на съобщения от всички системи; припомня, че най-очевидният избор е този, който се използва за кредитни преводи и директни дебити, както е посочено в приложението към Регламента относно крайните срокове за SEPA (т.е. ISO XML 20022); препоръчва при всяко предаване на данни за трансакции от терминал до потребител да бъде използван един и същ формат на съобщения, който съдържа всичката необходима информация;
21. подчертава, че предвид бързия растеж, но все още незрялата фаза на развитие на пазара за електронни и мобилни плащания, налагането на задължителни стандарти в тези ключови области за укрепването на единния цифров пазар в Европа рискува да

окаже отрицателно въздействие върху иновациите, конкуренцията и растежа на пазара;

22. посочва, че според становището на Комисията за получените мнения от общественото допитване относно Зелената книга прилагането на разработените стандарти често представлява основно предизвикателство; призовава Комисията да разгледа възможността за въвеждане на механизми за прилагане, като например определяне на крайни срокове за преминаване към SEPA;
23. отбелязва, че таксите за теглене на пари в брой от терминално устройство извън банката и картовата схема на ползвателите на платежни услуги са често прекомерни в много държави членки и следва да бъдат в по-голяма степен определяни въз основа на разходите на територията на цялата SEPA;
24. подчертава, че всички изисквания за стандартизация и оперативна съвместимост следва да имат за цел да подобряват конкурентоспособността, прозрачността, иновативния характер, сигурността на плащанията и ефективността на европейските системи за плащане в интерес на всички потребители и други заинтересовани страни; подчертава, че изискванията за стандартизация не следва да поставят прегради чрез ненужни различия от световния пазар; освен това счита, че общите стандарти следва да се търсят и на световно равнище в тясно сътрудничество с основните икономически партньори на ЕС;
25. отправя искане към Комисията да оцени възможните начини за насърчаване навлизането на нови участници на пазара на картови плащания, например чрез обсъждане на обща инфраструктура за плащания за всички трансакции независимо от доставчика на картата;
26. отбелязва, че разделянето на разплащателните инфраструктури от разплащателните схеми би могло да увеличи конкуренцията, тъй като по-малките участници няма да бъдат изключени поради технически ограничения; подчертава, че доставчиците на платежни услуги следва да бъдат свободни да избират всяка една комбинация от услуги по издаване и акцептиране, достъпна в рамките на разплащателните схеми на пазара, и че разплащателните инфраструктури следва да обработват неутрално трансакциите на различни паралелни разплащателни схеми за подобни инструменти;
27. отбелязва, че трябва да се положат усилия да се гарантира, че всички подобни мерки винаги спазват принципите на свободна и лоялна конкуренция и свободно влизане на пазара и достъп до пазара, като се отчитат бъдещите технологически иновации в сектора, с цел системата да може да се приспособи към бъдещите изменения и последователно да стимулира и улеснява иновациите и конкурентоспособността;

Управление

28. призовава Комисията да предложи по-добро управление на SEPA, обхващащо организационната структура, свързана с развитието на основните характеристики на платежните услуги и изпълнението на изискванията, които трябва да бъдат спазени,

и позволяваща разработването на технически стандарти и стандарти за сигурност да бъде организирано отделно в подкрепа на изпълнението на съответното законодателство; призовава за по-балансирано представяне на всички заинтересовани страни в бъдещото разработване на общи технически стандарти и стандарти за сигурност за платежните схеми; настоятелно призовава Комисията да отговори на предишните призови за цялостна реформа на управлението на SEPA, за да се гарантира по-добро представяне на потребителите на платежни услуги в процесите на вземане на решение и определяне на стандарти; отбелязва, че тези заинтересовани страни могат да включват, без задължително да се ограничават до тях, Европейския платежен съвет (ЕПС), организации на потребителите, търговски организации и големи търговски вериги, Европейския банков орган, Комисията, експерти в различни области, небанкови доставчици на платежни услуги и оператори на мобилна, интернет и картова търговия и оператори на мобилни мрежи; приканва тези заинтересовани страни да организират работата си в рамките на нова управленска структура, в която Съветът на SEPA да има роля; счита, че Съветът на SEPA следва да бъде подпомаган от различни технически комитети или работни групи за електронни, мобилни, картови плащания, плащания в брой и за други стандартизационни въпроси, както и от ad hoc работни групи; припомня ангажимента на Комисията в декларацията относно управлението на SEPA при приемането на Регламент (ЕС) № 260/2012 да направи предложение до края на 2012 г.; призовава европейските органи за стандартизация като Европейския комитет за стандартизация (Comité européen de normalisation, CEN) и Европейския институт за телекомуникационни стандарти (ETSI) в сътрудничество с Комисията да играят по-активна роля в стандартизирането на картовите плащания;

29. отчита в тази връзка, че SEPA е крайъгълен камък за създаването на интегриран пазар на ЕС за плащания и следва да служи като основа за развитието на подобен пазар и засилването на неговата иновативност и конкурентоспособност;
30. счита, че налагането на правилата в електронните плащания често пъти е трудно, неподходящо и варира в Европа, и че следва да се положат по-големи усилия за обезпечаване на правилно и еднакво налагане на правилата;
31. посочва, че подходът на саморегулирането не е достатъчен; счита, че Комисията и ЕЦБ, в сътрудничество с държавите членки, следва да възприемат по-активна и водеща роля и че следва да бъдат проведени консултации с всички съответни заинтересовани страни, включително с асоциациите на потребителите, и те да бъдат надлежно включени в процеса на вземане на решения;
32. счита, че вероятно ще нараства броят на европейските дружества, чиято дейност на практика зависи от способността им да приемат картови плащания; счита, че е в интерес на обществеността да се определят обективни правила за обстоятелствата и процедурите, при които схемите за картови плащания могат едностранно да отказват приемане;
33. счита, че е важно да се засили управлението на SEPA и да се отреди по-съществена роля на обновения Съвет на SEPA, и че този нов ръководен орган следва да се състои от представители на основните заинтересовани страни и да бъде създаден по

такъв начин, че да предоставя възможност за демократичен контрол от страна на Комисията и други органи на ЕС; предлага обновеният Съвет на SEPA да ръководи работата, да определя график и план за работа, да взема решения относно приоритетите и основните въпроси, като по този начин изпълнява арбитражни функции при разногласия между заинтересованите страни; подчертава, че следва да се гарантира демократичен контрол посредством Комисията, като ЕЦБ и ЕБО играят важна роля;

34. приветства предприетата от Комисията консултация със заинтересовани страни като част от Зелената книга за управлението на SEPA, в съответствие със съображение 5 от Регламент (ЕС) № 260/2012, и очаква предложението, което Комисията възнамерява да внесе по темата в края на тази година; подчертава, че непосредствен приоритет за всички заинтересовани страни в SEPA трябва да бъде подготовката за преминаване към SEPA съгласно условията, посочени в Регламент (ЕС) № 260/2012, за да се гарантира плавен преход от използването на национални към общоевропейски платежни схеми;

Трансгранично акцептиране

35. посочва, че допълнителната стандартизация и хармонизация на практиките за преодоляване на техническите пречки и националните изисквания за клиринг и сетълмент би допринесла за по-нататъшното насърчаване на трансграничното акцептиране — мярка, която би увеличила конкуренцията и оттук възможностите за избор на търговците и която би могла да доведе до по-рентабилни начини на плащане за потребителите; счита, че търговците следва да бъдат по-добре информирани относно възможностите за трансгранично акцептиране;
36. настоятелно призовава за активно търсене на решения за допълнително подпомагане на трансграничното акцептиране с оглед на преимуществата, които то носи за вътрешния пазар; изразява загриженост относно съществуващите национални, правни и технически пречки като например някои условия по лицензирането, които следва да бъдат премахнати, с цел ненационален акцептор, съвместим със SEPA, да не бъде третиран по различен начин от национален акцептор в съответната страна;
37. подчертава, че не следва да съществуват съществени разлики между законодателството за различните разплащателни сметки и че платецът следва да бъде в състояние да извършва интернет или мобилни прехвърляния на средства на който и да е получател, чиято сметка е в която и да е финансова институция, свързана със SEPA;
38. подчертава, че всички лицензирани доставчици на платежни услуги следва да имат еднакво право на достъп до системи за клиринг и сетълмент, ако разполагат с подходящи процедури за управление на риска, изпълняват минималните технически изисквания и се считат за достатъчно стабилни, така че да не представляват никакъв риск, т.е. ако са обект на същите съответни изисквания като банките;

Многостранно договорени такси за обмен („МТО“)

39. припомня, че според решението на Съда на Европейския съюз по делото „Mastercard“ от 24 май 2012 г. многостранно договорените такси за обмен (МТО) могат да се считат за насочени срещу конкуренцията, и призовава Комисията да предложи по какъв начин следва да се вземе под внимание това решение при регулиране на бизнес моделите за картови, интернет и мобилни плащания.
40. отбелязва, че настоящите приходи от МТО в много случаи са прекалено високи в сравнение с разходите, които следва да покриват; посочва, че може да бъде необходимо да се балансират различните такси за плащания, за да се гарантира, че практиките на кръстосано субсидиране няма да насърчат избора на неефективни инструменти, и призовава Комисията да гарантира чрез регламентиране, че МТО не нарушават повече конкуренцията, като създават пречки за новите участници на пазара и иновациите; призовава Комисията до края на 2012 г. да извърши оценка на въздействието на различните възможности; подчертава, че е необходима правна сигурност и яснота по отношение на МТО;
41. отбелязва, че след преходния период съвместимата със SEPA разплащателна карта на лице от която и да било държава членка следва да бъде приемана от всеки терминал за плащане в SEPA и че плащанията следва да бъдат насочвани безопасно; отбелязва, че това изискване би могло да доведе до необходимостта МТО да бъдат регулирани, за да бъдат сведени под определен праг, и настоява, че това не следва да води до увеличаване на МТО в държавите членки, а по-скоро до намаляване и може би до свеждане до нула на по-късен етап;
42. счита, че трансграничното и централното акцептиране следва да бъдат подобрени и че всички технически и правни пречки следва да бъдат отстранени, тъй като това ще помогне да се намалят равнищата на МТО и търговските такси;
43. счита, че МТО следва да се регулират на европейско равнище с цел гарантиране на улеснен достъп на новите участници на пазара до трансгранично акцептиране, като по този начин се предоставя на търговците реален избор към кои платежни схеми да се присъединят; посочва, че ако новото законодателно предложение предвижда такси, следва да се гарантира пълна прозрачност относно елементите, които съставляват техните ставки; припомня, че в член 5 от Регламент (ЕС) № 260/2012 за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро се посочва, че никакви МТО за сделки не могат да бъдат прилагани след 1 февруари 2017 г.; призовава за същия подход при картовите плащания;
44. счита, че бизнес моделът за тристранните и смесените платежни схеми може да породни тревоги относно конкуренцията, подобни на тези за четиристранните платежни схеми; поради това счита, че всички картови схеми, независимо дали са четиристранни, тристранни или смесени, и всички нови участници на пазара следва да бъдат третирани еднакво, за да се гарантират условия на равнопоставеност и да се насърчат конкуренцията и прозрачността за потребителите и търговците;

Съвместяване на брандове

45. отбелязва, че съвместяването на брандове, което е предприето доброволно от участващите платежни системи, може да е от полза за потребителите, тъй като ще

доведе до по-малко на брой карти в портфейлите на потребителите и ще улесни достъпа на местните национални схеми до по-широкия пазар на SEPA, насърчавайки конкуренцията; посочва обаче, че съвместяването на брандове не следва да се използва като средство за заобикаляне на местните схеми чрез предварително взето решение за използване на местния бранд;

46. посочва, че клиентите картопритежатели следва да имат свободата да избират кой от предложените варианти за съвместяването на брандове да бъде активиран за отделните им карти, и настоява, че търговците следва да имат право да избират кои варианти за съвместяване на брандове са склонни да приемат, и че във всяка конкретна платежна ситуация клиентите картопритежатели следва да имат право да избират предпочитания вариант за съвместяване на брандове сред тези, които търговецът приема; призовава Комисията да предложи решения, които ще насърчат съвместяването на брандове на повече от една отговаряща на изискванията на SEPA схема; счита, че следва да се проучат задълбочено такива въпроси като съвместимостта на процедурите за управление, техническата оперативна съвместимост и отговорността за слабости по отношение на сигурността;
47. счита, че съвместяването на брандове следва да бъде представено на потребителя чрез подходяща информация, с цел той да бъде защитен и да не бъде изложен на риск от подвеждащи ситуации; подчертава, че трябва да бъде ясно на всички страни кой отговаря за защитата и поверителността на данните на картопритежателите и търговците, както и кой отговаря за платежния инструмент на съвместените брандове;

Допълнителни такси

48. счита, че по начина, по който те обикновено биват прилагани, допълнителните такси, отстъпките и другите насочващи практики често са вредни за крайните потребители на платежните услуги; отбелязва, че съществува риск налагането на допълнителни такси, основаващо се единствено на платежния избор, направен от клиента, да бъде произволно, и че то може да бъде използвано по-скоро за злоупотреби с цел получаване на допълнителни приходи, отколкото за покриване на разходи; счита, че би било важно да се забрани възможността за прилагане на прекомерни допълнителни такси към търговската такса за отделна трансакция и да се контролират отстъпките и подобни насочващи потребителя практики на равнище ЕС; ето защо отбелязва, че търговците следва да приемат един широко използван платежен инструмент без никакви допълнителни такси (съответстваща на изискванията на SEPA дебитна карта, електронно плащане), и че всички допълнителни такси върху други инструменти не могат в нито един момент да надвишават преките разходи на тези инструменти в сравнение с инструментите, приемани без допълнителна такса;
49. подчертава, че е необходимо да се изисква по-голяма прозрачност и по-добра информация на потребителите по отношение на по-високите такси и допълнителните такси за различните методи на плащане, като се има предвид, че търговците обикновено включват разходите за трансакциите в цените на своите продукти и услуги, като в резултат на това потребителите не са добре информирани

предварително за общите разходи и по този начин плащат повече за своите покупки, обстоятелство, което подкопава доверието на потребителите;

50. отбелязва, че съществува риск, тъй като налагането на допълнителни такси, основаващо се единствено на направения от клиента платежен избор, е произволно, то да може да бъде използвано по-скоро за злоупотреби с цел получаване на допълнителни приходи, отколкото за покриване на разходи, и като цяло то не е от полза за развитието на единния пазар, тъй като възпрепятства конкуренцията и увеличава фрагментирането на пазара и обръкването на потребителя;
51. отбелязва, че ограничаването на допълнителните такси до преките разходи за употребата на даден платежен инструмент представлява една възможност, както и забраната на допълнителните такси на равнище ЕС; поради това настоячително призовава Комисията да проведе оценка на въздействието на забраната на възможността за прилагане на прекомерни допълнителни такси към търговската такса и на забраната на допълнителните такси на равнище ЕС в светлината на член 19 от Директивата за правата на потребителите 2011/83/ЕС;

Сигурност на плащанията

52. подчертава, че гарантирането на доверието на потребителите е от основно значение, за да се развие пълният потенциал на електронните плащания, и че от своя страна то изисква високо ниво на сигурност като предпазна мярка срещу риска от измами и за защита на чувствителните лични данни на потребителите; 53. подчертава, че неприкосновеността на личния живот на потребителите следва да бъде защитена в съответствие със законодателството на ЕС и националното законодателство и че всяка от страните в платежната верига следва да има достъп единствено до данни, отнасящи се до обработката, а останалите данни да бъдат предавани криптирани;
54. счита, че минималните изисквания за сигурност за картови, интернет и мобилни плащания следва да бъдат еднакви във всички държави членки и че следва да има общ ръководен орган, който да определя тези изисквания; отбелязва, че стандартизираните решения относно сигурността биха опростили информацията за клиентите и по този начин биха улеснили адаптирането на клиентите към мерките за сигурност, а също така биха намалили разходите на доставчиците на платежни услуги; съответно предлага от доставчиците на платежни услуги да се изисква да поддържат минимални общи решения относно сигурността, които могат да бъдат подобрени от доставчиците на платежни услуги, но тези подобрения не следва да се превръщат в ограничения за конкуренцията;
55. припомня, че макар и крайната отговорност за мерките за сигурност, свързани с различните методи на плащане, не може да е на клиентите, те следва да са информирани относно предпазните мерки за сигурност, и че финансовите институции следва да бъдат отговорни за разходите, свързани с измами, освен ако не са причинени от клиента „чрез измама или с неизпълнението на едно или повече от задълженията му по член 56 от Директивата относно платежните услуги умишлено или поради груба небрежност“; поради това счита, че е целесъобразно да се насърчават обществени информационни кампании, с цел да се увеличат по-специално обществената информираност и познания относно въпроси, свързани с

безопасността на цифровото пространство; призовава Комисията, когато разработва стратегия и инструменти за интегриране на пазарите за плащания чрез карта, интернет и мобилен телефон, да вземе под внимание стандартите и препоръките на ЕНОЗД относно прозрачност, идентификация на администратора/лицето, обработващо данните, пропорционалност и права на субекта на данните; счита, че е важно всички измами, свързани с плащанията в SEPA, да се докладват на централизиран орган за наблюдение, статистика и оценка, с цел да се реагира бързо на нови заплахи за сигурността, и че основните развития следва да се оповестяват публично; изисква Комисията да разшири понятието за неприкосновеност на личния живот още при разработването отвъд механизмите за удостоверяване и предпазните мерки за сигурност, за да се гарантира намаляване на обема на данните, да се въведат настройки за неприкосновеността на личния живот по подразбиране, да се ограничи достъпът до лична информация до това, което е строго необходимо за предоставяне на услугата, както и да се прилагат инструменти, позволяващи на потребителите по-добре да защитават личните си данни;

56. счита, че сигурността на преките картови плащания е в общи линии висока и че постепенното преминаване от магнитни карти към карти с чипове, което следва да бъде бързо осъществено, ще подобри още нивото на сигурност; изразява загриженост относно въпроси, свързани със сигурността на други форми на картови плащания, и относно това, че някои настоящи прилагания в Европа на стандартите EMV може да не са напълно съвместими, и призовава за преодоляване на тази нежелана ситуация, и припомня, че са необходими също така подобрени решения за дистанционни картови плащания в мрежа; призовава Комисията да събере независими данни относно измами с онлайн плащания и да включи в своето законодателно предложение подходящи разпоредби за борба с измамите;
57. счита, че предоставянето на трети страни на данни относно наличието на средства в банковите сметки е свързано с рискове; отбелязва, че един от тези рискове е, че потребителите може да не са напълно информирани относно това кой има достъп до данните за банковата им сметка, в контекста на коя правна рамка и кой оператор отговаря за платежните услуги, които ползват; подчертава, че защитата на личните данни не може да бъде излагана на риск на нито един етап;
58. подчертава, че развитието в областта на нормативната уредба и технологиите може да намали тези рискове за сигурността и да направи плащанията чрез небанкови доставчици на платежни услуги толкова безопасни, колкото и плащанията директно от добре защитени банкови сметки, доколкото на практика съществуват сигурни системи и доколкото легитимността на подобен достъп и организациите, отправящи искане за подобен достъп, са ясно определени;
59. поради това не подкрепя достъпа на трети страни до информация относно банковите сметки на клиентите, освен ако системата не е напълно изпитана и доказано сигурна; отбелязва, че в която и да е разпоредба достъпът на трети страни следва да бъде ограничен до двоична („да-не“) информация за наличността на средства и че следва да се обърне специално внимание на сигурността, защитата на данните и правата на потребителите; по-специално счита, че следва ясно да бъде

посочено кои страни до каква информация могат да получат достъп на недискриминираща основа и при какви условия могат да се съхраняват данните, и че тези разпоредби трябва да бъдат предмет на договорни отношения между участващите субекти; подчертава, че когато се установява регулаторна рамка за достъпа на трети страни, трябва да се прави ясно разграничение между достъпа до информацията относно наличността на средства за дадена трансакция и достъпа до информацията относно сметката на клиента като цяло; призовава Комисията да гарантира защитата на личните данни, като предложи, след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, ясно регулиране на ролята, която всеки участник изпълнява в събирането на данни, и с каква цел, както и ясно да определи участниците, които отговарят за събирането, обработването и съхранението на данните; добавя, че ползвателите на карти следва да имат възможност за достъп до своите лични данни и за тяхното коригиране, включително и в сложен презграничен контекст; счита, че изискванията за защита на личните данни следва да бъдат прилагани заедно с принципа на неприкосновеност на личния живот още при разработването/по подразбиране и че предприятията и потребителите не следва да носят отговорност за защита на своите данни;

60. счита, че правата на потребителите за възстановяване на средства следва да бъдат засилени както в случаи на неразрешени плащания, така и в случаи на недоставени (или доставени не както е обещано) стоки или услуги, и че ефективните системи за колективна правна защита и за алтернативно разрешаване на спорове са незаменими инструменти за защита на потребителите също и в сферата на електронните плащания;

61. отбелязва, че тъй като заплахите за сигурността продължават да нарастват, Европейският комитет по стандартизация (CEN) и Европейският институт за телекомуникационни стандарти (ETSI) следва също да участват активно в разработването на стандарти за сигурност;

62. отбелязва, че по отношение на платежни системи, при които един или много от участниците са в различни държави членки, от Комисията се очаква да направи предложение за разясняване на това кои съдебни органи или кои системи за извънсъдебно решаване на спорове следва да бъдат използвани за разрешаване на всякакви спорове, и че потребителите разполагат с лесен достъп и могат лесно да използват тези структури за алтернативно разрешаване на спорове;

o

o o

63. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на националните парламенти.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Разнообразието от платежни инструменти непрекъснато нараства както на европейско, така и на световно равнище. Въпреки очевидно бързата поява на нови начини на използване на мобилни и интернет плащания и интереса на потребителите и бизнеса към тях, дори пазарът на картови плащания все още е много далеч от пълния си потенциал и ефективност.

Комисията публикува Зелена книга относно интегрирания европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания, в която посочва няколко прегради, които пречат на европейския платежен пазар да работи възможно най-ефективно и открито. Докладчикът също така признава ползите от насърчаването и увеличаването на картовите, интернет и мобилните плащания с цел предоставяне на възможност на потребителите и бизнеса за достъп до по-удобни, сигурни, бързи, разнообразни, гъвкави и рентабилни методи на плащане. По-широката употреба на горепосочените методи на плащане също е основен въпрос, ако искаме електронната търговия да продължи бързото си развитие и все по-големия си принос към БВП на държавите членки.

Картовите, интернет и мобилните платежни пазари все още са фрагментирани в зоната на ЕС. Между държавите членки съществуват значителни разлики по отношение на използването на картови плащания. Процесът на създаване на Единна зона за плащания в евро (SEPA) подпомага банковите преводи в 32 европейски държави, а към 2014 г. всички участващи държави следва да са приложили общите стандарти на SEPA. Доставчикът счита, че с премахването на различията между вътрешните и трансграничните плащания, целта на интегрирането на пазара на картови плащания следва да бъде превръщането на трансграничните плащания в толкова удобни, колкото тези на национално равнище. Желателно е включването на повече трансгранични участници в тази област.

Зелената книга въвежда няколко основни фактора за подобряване на интегрирането на плащанията и за стимулиране на конкурентоспособността на платежните схеми. Докладчикът би желал на този етап да обърне специално внимание основно на картовите плащания и на следните елементи: стандартизацията, трансграничното акцептиране, многостранно договорените такси за обмен (МТО), съвместяването на брандове, допълнителните такси и сигурността на плащанията. Пазарът на мобилни и интернет плащания обаче решително се намира в стадий на развитие и не следва да бъде твърде строго регулиран, тъй като това би могло да попречи на естественото развитие и иновациите в тази област.

Докладчикът би желал също така да подчертае, че всеки платежен метод, включително плащането в брой, е свързан с присъщи разходи и че това не следва да се пренебрегва при обсъждане на различните платежни методи и тяхната рентабилност.

Стандартизация

Общите технически стандарти и стандарти за сигурност биха могли да улеснят

навлизането на нови участници в тази сфера, да насърчат използването на картови плащания и да превърнат картовото плащане в по-лесна, по-сигурна и по-ефикасна възможност за потребителите.

Въпреки че Комисията правилно признава необходимостта от разработване на общи стандарти, докладчикът подчертава, че жизненият цикъл на действащите национални и регионални стандарти за картови плащания е доста дълъг и не може да бъде лесно съкратен. Ето защо Комисията следва да е внимателна по отношение на следващите си стъпки към нови интегрирани стандарти, които да заменят сега съществуващите. Когато бъдат добре разработени и приложени, общите стандарти биха могли не само да подобрят конкурентоспособността на пазара на картови плащания, но и да увеличат сигурността на плащанията.

Ръководен принцип за продължаващо разработване на общи технически стандарти и стандарти за сигурност следва да бъде постигането на равнище на обща инфраструктура, което да осигурява равни условия, да насърчава иновациите и конкурентоспособността, без обаче специално да добавя нови ограничения към начина, по който цялата сфера може да се обновява и разширява.

Многостранно договорени такси за обмен

Изключително важно е да се признаят потенциалните проблеми, които многостранно договорените такси за обмен (МТО) носят по отношение на конкурентоспособността, отвореността и разходите както за търговците, така и за потребителите.

При т.нар. четиристранни картови схеми акцептиращият доставчик на платежни услуги (т.е. доставчикът на платежни услуги на търговеца) заплаща такса за обмен на издаващия доставчик на платежни услуги (т.е. доставчика на платежни услуги на картодържателя) за всяка транзакция за картово плащане. Въпреки че признава, че понастоящем МТО биха могли да бъдат оправдани с оглед на финансирането на картовите схеми, докладчикът счита, че високото и понякога скрито равнище на МТО представлява проблем по отношение на отворения, конкурентен и прозрачен пазар. Въпреки че в момента не следва да се налага общо равнище на МТО, независимо дали под формата на максимален размер или на определен диапазон, дългосрочната цел следва да бъде намаляване на равнището на МТО. Това обаче следва да се извърши внимателно, за да се избегне неравнопоставеното третиране на различните участници. Докладчикът подкрепя идеята за сближаване на МТО в посока към най-ниските съществуващи в момента равнища в ЕС, но подчертава, че не следва да се налага максимално равнище на МТО на ниво ЕС.

Докладчикът счита, че е необходима прозрачност на платежните схеми, особено що се отнася до МТО, и преди всичко между търговците и доставчиците на платежни услуги. За разлика от посоченото в Зелената книга, начинът, по който информацията относно разходите за различните платежни методи, предоставена на потребителите, би повлияла на техния избор на метод на плащане, е под въпрос.

Допълнителни такси

Допълнителните такси са проблемен въпрос, тъй като могат да добавят суми за

плащане към покупките, които не са свързани с реалните разходи за избрания метод на плащане. Докладчикът обаче счита, че окончателното решение за това дали да разрешат или да забранят налагането на допълнителни такси следва да се вземе от държавите членки.

Сигурност на плащанията

При насърчаването на разнообразието от платежни инструменти и създаването на иновативни платежни методи не следва да се застрашава сигурността на плащанията. С напредване на разработването на общи технически стандарти например за схемите за картови плащания следва да се подобрят и общите стандарти за сигурност.

Достъпът на небанкови институции до данните за банковите сметки на клиентите следва също да се проучи внимателно и да не се насърчава, преди да може да се гарантира същото равнище на сигурност, което се прилага спрямо банковите сметки.

14.9.2012

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на вниманието на комисията по икономически и парични въпроси

относно „Към интегриран европейски пазар за картови, интернет и мобилни плащания“ (2012/2040(INI))

Докладчик: Sergio Gaetano Cofferati

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите приканва водещата комисия по икономически и парични въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. посочва, че макар че електронните плащания играят все по-важна роля в Европа и по света, продължават да съществуват сериозни пречки за изграждането на напълно и ефективно интегриран, конкурентоспособен, иновативен, безопасен, прозрачен и ориентиран към потребителите единен европейски цифров пазар по отношение на тези форми на разплащане;
2. отбелязва, че в настоящата криза е съществено да се предприемат действия за засилване на икономическия растеж и създаването на работни места и за ново стимулиране на потреблението; че цифровият пазар предоставя голяма възможност за постигане на тези цели, но за това Европейският съюз трябва да бъде в състояние да установи изцяло цифров вътрешен пазар, и че е жизнено важно да се премахнат съществуващите бариери, от една страна, и да се повиши доверието на потребителите, от друга; счита в тази връзка, че съществуването на неутрален и безопасен европейски единен пазар за картови, интернет и мобилни плащания, улесняващ свободната конкуренция и иновациите, е от съществено значение за постигането на истински единен цифров пазар и би могло да допринесе в значителна степен за повишаване доверието на потребителите;
3. отбелязва, че разработването на прозрачни, безопасни и ефективни системи за плащане на европейския цифров пазар е от съществено значение за гарантиране на истинска цифрова икономика и улесняване на трансграничната електронна търговия;

4. подчертава важната роля, която играят електронните и мобилните плащания в рамките на борбата срещу сивата икономика, и по-специално срещу укриването на данъци; призовава европейските органи за стандартизация като Европейския комитет за стандартизация (Comité européen de normalisation, CEN) или Европейския институт за телекомуникационни стандарти (ETSI) в сътрудничество с Комисията да играят по-активна роля в стандартизирането на картовите плащания;
5. отчита в тази връзка, че единната зона за плащания в евро (ЕЗПЕ) е крайъгълен камък за създаването на интегриран европейски пазар за плащания и следва да служи като основа за развитието му и засилването на неговата иновативност и конкурентоспособност;
6. посочва, че една безопасна, внушаваща доверие и прозрачна европейска рамка за електронни плащания е от съществено значение за стартирането на цифров единен пазар; набляга на важността на информационните кампании за осведомеността на потребителите относно вариантите, налични на пазара, и условията и изискванията за безопасни електронни плащания и счита, че следва да се организират такива кампании на европейско равнище, също и с цел да се преодолеят често неоснователните притеснения относно тези форми на разплащане; счита, че в това отношение ориентиран към потребителите центровете за контакт биха повишили доверието в дистанционните плащания;
7. счита, че прозрачността на системите за електронни плащания, правилната информация за потребителите при всяка платежна трансакция и прекият и лесен достъп до информация са предпоставки за добре функциониращ европейски пазар за електронни плащания;
8. приветства разпоредбите в новата Директива за правата на потребителите във връзка с допълнителните плащания и забраната за прекомерните такси за използване на платежни средства, които ще спомогнат за повишаване на доверието на потребителите при пазаруването онлайн; призовава Комисията, при все това, да продължи усилията си за създаване на равнопоставени условия на конкуренция в сферата на картовите, мобилните и интернет плащания, което ще бъде в интерес и на потребителите, и на предприятията в рамките на един цифров единен пазар;
9. подчертава, че във връзка с това следва да бъдат взети мерки за прекратяване на често срещаната дискриминация срещу някои европейски потребители, чиито плащания за трансгранични онлайн трансакции не се приемат заради държавата, от която са направени;
10. счита, че правата на потребителите на възстановяване следва да бъдат засилени както в случаи на неразрешени платежни трансакции, така и в случаи на недоставени (или доставени не както е обещано) стоки или услуги, и че ефективните системи за колективна правна защита и за алтернативно разрешаване на спорове са незаменими инструменти за защита на потребителите също така и в сферата на електронните плащания;
11. подчертава, че доверието на потребителите е от основно значение, за да се развие пълният потенциал на електронните плащания, и че е необходимо да се гарантира

високо ниво на сигурност като предпазна мярка срещу риска от измами и за защита на чувствителните лични данни на потребителите;

12. подчертава в този контекст значението на ясните правила относно политиките за защита на потребителите на европейско равнище; счита, че е необходима допълнителна стандартизация на равнище ЕС, под формата на регулаторна рамка, която установява стандарти за сигурност и прозрачност по отношение на разходите за всяка форма на електронни плащания (като обхваща също така и небанковите доставчици на услуги) и регулира всички участници, ангажирани с предоставянето на разплащателни услуги, както и всички посредници, включително търговците (напр. съхранение на пълномощията); счита, че при определянето на стандартите е необходимо да се отчитат системите, довели до значителни промени към по-безопасно плащане (напр. системата за карти от типа „Chip и PIN“, двуфакторното установяване на автентичността, електронният подпис и онлайн плащанията чрез услуги за електронни плащания), системите, които са по-уязвими за измами (например когато чувствителни лични данни на потребителите се предават на трети страни, като при онлайн плащанията чрез допълнителни услуги, или магнитните ленти за карти), както и иновациите, които биха могли да направят процесите по-безопасни;
13. отбелязва, че европейският пазар за картови, интернет и мобилни плащания е фрагментиран както на трансгранично, така и на национално равнище; счита, че стандартизацията не следва да се ограничава до определянето на стандарти за сигурност, а следва да включва мерките, необходими за осигуряване на по-отворен, прозрачен, иновативен, конкурентен и нефрагментиран пазар за електронни плащания, който носи предимства за всички потребители (например по отношение на оперативната съвместимост или, при мобилните плащания, на преносимостта); счита, че за да се постигне тази цел, следва да се вземе предвид инструмента за съвместяване на брандове, който се предоставя по искане на картопритежателя, (в този случай потребителят следва да може да избира доставчиците на платежни услуги, налични на картата, и приоритетното им поддръждане), и че следва да бъдат премахнати оставащите пречки пред трансграничното акцептиране;
14. отправя искане към Комисията да оцени възможните начини за насърчаване навлизането на нови участници на пазара на картови плащания, например посредством обща инфраструктура за плащания за всички трансакции независимо от доставчика на картата;
15. отбелязва, че трябва да се положат усилия да се гарантира, че всички подобни мерки винаги спазват принципите на свободна и лоялна конкуренция и свободно влизане на пазара и достъп до пазара, като се отчитат бъдещите технологически иновации в сектора, с цел приспособяване към бъдещите изменения и последователно стимулиране и улесняване на иновациите и конкурентоспособността;
16. счита, че всички трансгранични и местни многостранни такси за обмен (МТО) следва да бъдат оповестявани, и призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че те се публикуват;

17. посочва, че многостранните такси за обмен в единната зона за плащания в евро (ЕЗПЕ) варират значително в различните държави членки и понякога са по-високи от необходимото; счита, че тези такси следва да бъдат постепенно хармонизирани в ЕЗПЕ в рамките на определен срок така, че да се спазват европейските правила за конкуренцията и да се насърчава отвореният характер и прозрачността на пазара, за да се гарантира, че потребителите не плащат неоправдано високи такси; призовава Комисията до края на 2012 г. да извърши оценка на въздействието на възможността за определянето на таван за МТО и прогресивното му намаляване; счита същевременно, че е необходимо да се изработят механизми и предпазни мерки, за да се гарантира, че разходите не се прехвърлят по един или друг начин на потребителите; успоредно с това призовава постепенно да се наложи забрана за нелоялно третиране на потребителите под формата на по-високи такси, отстъпки, скрити разходи и използването на насочващи практики, ограничаващи или намаляващи избора на потребителите, за да се даде възможност за един по-прозрачен, достъпен и, в очите на потребителите, внушаващ доверие единен европейски пазар на плащания; счита, че съществуващите правила за недискриминация и за приемане на всички видове карти следва да се запазят, без да се променят;
18. счита, че налагането на правилата в електронните плащания често пъти е трудно, неподходящо и варира в Европа и че следва да се положат по-големи усилия за обезпечаване на правилното и еднакво налагане на правилата;
19. подчертава, че е необходимо да се изисква по-голяма прозрачност и по-добра информация на потребителите по отношение на по-високите такси и допълнителни такси за различните методи на плащане, като се има предвид, че търговците обикновено включват разходите за трансакциите в цените на своите продукти и услуги, като в резултат на това потребителите не са добре информирани предварително за общите разходи и по този начин плащат повече за своите покупки, обстоятелство, което подкопава доверието на потребителите;
20. посочва, че подходът на саморегулирането не е достатъчен; счита, че Комисията и ЕЦБ, в сътрудничество с държавите членки, следва да възприемат по-активна и водеща роля и че следва да бъдат проведени консултации с всички съответни заинтересовани страни, включително с асоциациите на потребителите, и те да бъдат надлежно включени в процеса на вземане на решения;
21. счита, че вероятно ще нараства броят на европейските дружества, чиято дейност на практика зависи от способността им да приемат картови плащания; счита, че е в интерес на обществеността да се определят обективни правила за обстоятелствата и процедурите, при които схемите за картови плащания могат едностранно да отказват приемане;
22. подчертава, че небанковите институции следва да нямат достъп до баланса на средствата в банковите сметки на потребителите, освен просто потвърждение в момента на извършване на трансакцията, че са налице достатъчно средства за извършване на трансакция;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	6.9.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 27 -: 2 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Christian Engström, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Pier Antonio Panzeri, Marc Tarabella, Kyriacos Triantaphyllides, Sabine Verheyen

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.9.2012 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 -: 0 0: 22
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Syed Kamall, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Sari Essayah, Robert Goebbels, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Catherine Stihler